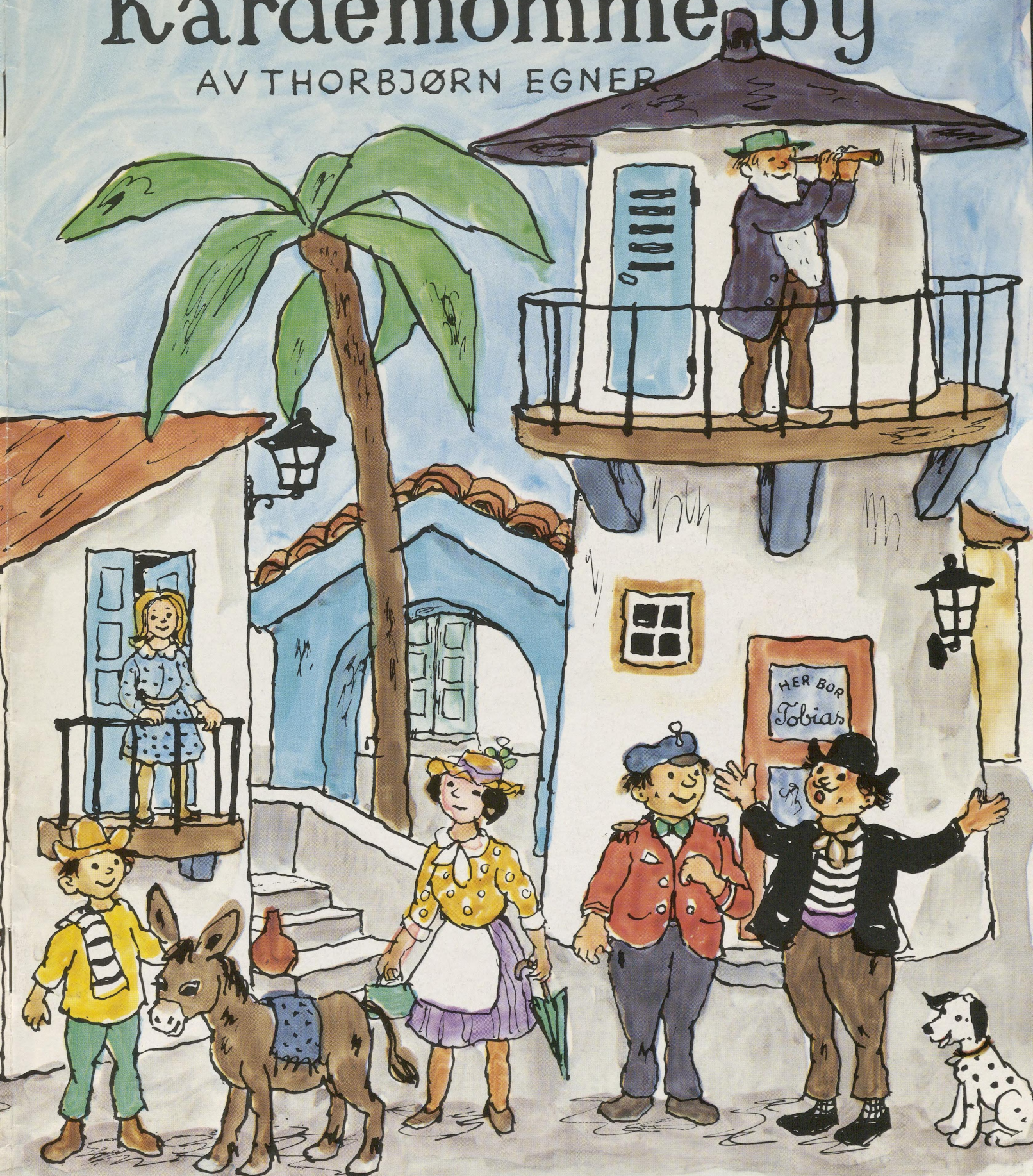

EGNER, Thorbjørn
Folk og røvere i
Kardemomme by

NS 3679

Folk og røvere i Kardemomme by

AV THORBJØRN EGNER

RIKSTEATRET

Det er Torbjørn Egner som har skrevet «Folk og røvere i Kardemomme by», det vet du sikkert fra før. Og ikke bare skrevet, han har også komponert melodiene og diktet visene, og han har selv tegnet kostymene, laget modell til dekorasjonene med torvet og røverhuset og alt sammen.

«Folk og røvere i Kardemomme by» skrev Torbjørn Egner allerførst for sine barnetimer i radio, men snart ble «Kardemomme by» både bok og teaterstykke. Og som bok og teater har Kasper og Jesper og Jonatan og politimester Bastian og tante Sofie og gamle Tobias og alle de andre blitt kjent av barn i mange land. Det er blitt oppført over tusen ganger på teatrene her hjemme og vært spilt i alle danske teaterbyer, på selveste Operaen i Stockholm og på nasjonalteatrene i Finland og Island. Det er oppført på flere teatre i Tyskland og Østerrike og i Tsjekkoslovakia, Spania, Polen, Romania, Jugoslavia og på mange store teatre i Russland. Og helt borte i Japan og Kina kan barn se Egners «Folk og røvere» på teatret eller lese om Kasper og Jesper og Jonatan i den japanske og kinesiske utgave av boken.

I et intervju i radio har Thorbjørn Egner engang fortalt om hvordan Kardemomme by ble til: «Jeg hadde ofte tegnet en liten fantasiby med et høyt tårn og noen hus omkring, og så fikk jeg lyst til å befolke byen med noen vennlige mennesker – for vennlige folk er lettest å ha med å gjøre, også i bøker og på teatre. Nå hadde jeg tårnet der allerede, det burde være til noe nytte. Derfor ble gamle Tobias oppfunnet – han skulle bo høyt der oppe og ha til

oppdrag å passe på været i Kardemomme by. Deretter kom politimester Bastian til – og tante Sofie og pølsemakeren og barberer Sørensen og trikkefører Syversen og Tommy og eselet Pontius, vesle Kamomilla og alle de andre, og til festlig bruk også en kamel som kunne synge.

Men ikke alle måtte være bare bra, noen røvere måtte det også være, som kunne gjøre det litt farlig og spennende. Og så ble Kasper og Jesper og Jonatan til. De skulle røve og stjele og være riktig slemme. Jeg visste ikke da de ble til, at de skulle bli bra mennesker til slutt. Men det ble de altså av seg selv, eller rettere sagt: «De ble det takket være den tillit og vennlighet de ble møtt med i fengselet av politimester Bastian og fru Bastian.»

Dette var Thorbjørn Egners egne ord om «Folk og røvere», og med det mener han nok at mye ville bli bedre i verden hvis vi alle hadde litt større tillit til hverandre og var litt mer vennlige. Eller som politimester Bastian sier det i sin Kardemommelov: «Man skal ikke plage andre, man skal være grei og snill, og for øvrig kan man gjøre hva man vil.» Det er en slags enkel toleranse.

Her på Riksteatret har «Folk og røvere i Kardemomme by» inntil årets nypremiere vært oppført 458 ganger fra sør til nord i landet, og med forfatterens dekorasjoner og kostymer og i hans regi. Og nå drar Riksteatret igjen ut i landet med «Folk og røvere i Kardemomme by».

Og så overlater vi til Thorbjørn Egner selv å fortelle litt om sine folk og røvere i tekst og tegninger.

"Folk og røvere i Kardemomme by"

av

Thorbjørn Egner

Rolleliste:

Politimester Bastian	Per Asplin	Per Asplin/Magne Brevik
Fru Bastian	Odd Remen	Anne Beate Odland
Gamle Tobias	Linda Tordberg	Odd Remen
Frøken Sofie	Plinglit Sandervang	Inger Teien
Vesle Kamomilla	Eldi Lønning	Kjersti Bjerkenes(Vestl)
	Guro Evensen	Anne Lise Svendsen(Trønd)
Tommy	Espen Fjorheim	Marita Abelsen (N-Nor.)
	Harald Berg	Bjørn André Widway(Vestl)
	Håkon Vega	Trond Haugmark (Trønd)
	Borre Gunnerud	Torgeir Bergquist(N-Nor.)
Barberer Sørensen	Svein-Erik Opsahl	Svein-Erik Opsahl
Pølsemakeren	Jan Huse	Per Tofte
Bakeren	Preben Dietrich	Håkon Ramstad
Silius	Knut Haugmark	Knut Haugmark
Trikkefører Syversen	Preben Dietrich	Håkon Ramstad
Kjøpmann Berg	Knut Haugmark	Knut Haugmark
Kasper	Svein Haugensen	Jan Huse
Jesper	Paal Hangerås	Audun Meling
Jonatan	Ingolf Karinen	Ingolf Karinen
Løven	Lillian Winther	Lillian Winther
Eselet Pontius	Jan Erik Svane	Jan Erik Svane
Den talende kamel	Espen Fjorheim	Espen Fjorheim og Gjertrud Åsgard
Papegøye fra Amerika	Peter Brambani	Peter Brambani

Kardemomme By-orkester:

Orkesterleder	Peter Brambani
Fløyte + klarinett	Peter Brambani
Tuba	Geir Løvold
Gitar	Erik Wesseltoft
Bass	Kay Hartvigsen

Instruktør/scenograf	Thorbjørn Egner
Medinstruktør	Gustav Adolf Hegh
Masker/hår	Lillian Winther
Inspisient/turnéleder	Martine Rød

Alle kulisser og kostymer er utført ved Riksteatrets verksteder under ledelse av Solveig Eng, Jens Melsom og Johannes Markeng.
7.12.87

går til «Redd Barna».

«Folk og røvere i Kardemomme by»

ad 23g 067291

av
Thorbjørn Egner

I ROLLENE:

Politimester Bastian	Per Asplin
Fru Bastian	Berit Kullander
Gamle Tobias	Odd Remen
Frøken Sofie	Linda Tørklep
Vesle Kamomilla	Pia-Lill Sandervang (Sørlandet) Eidi Lenning Frøymyr (Østlandet) Guro Evensen (Hedmark/Oppland)
Tommy	Espen Grjotheim (Sørlandet) Harald Berg (Østlandet) Håkon Vego (Hedmark/Oppland)
Vesle Remo	Børre Gunnerud (Østlandet)
Barberer Sørensen	Sven Erik Opsahl
Pølsemakeren	Jan Huse
Bakeren	Preben Dietrichson
Silius	Knut Haugmark
Trikkefører Syversen	Preben Dietrichson
Kjøpmann Berg	Knut Haugmark
Kasper	Svein Haagenzen
Jesper	Paal Hangeraas
Jonatan	Ingolf Karinen
Løven	Lillan Winther
Eselet Pontius	Jan Erik Svanø
Den talende kamel	Espen Fjordheim & Runa Karlsen
Papegøye fra Amerika	
Kardemomme By-orkester	Orkesterleder: Peter Brambani Fløyte + klarinett: Peter Brambani Tuba: Geir Løvold Gitar: Erik Wesseltoft Bass: Kay Hartvigsen

Instruktør/scenograf	Thorbjørn Egner
Regiassistent	Gustav Adolf Hegh
Masker/hår	Lillan Winther
Inspisient/turnéleder	Martine Rød

Alle kulisser og kostymer er utført ved Riksteatrets verksteder under ledelse av Solveig Eng, Jens Melsom og Johannes Markeng.

**Overskuddet av programsalget
går til «Redd Barna».**

Første bilde:

Annet bilde:

Tredje bilde:

Fjerde bilde:

Femte bilde:

Sjette bilde:

Syvende bilde:

Åttende bilde:

Niende bilde:

Tiende bilde:

Ellevte bilde:

I Kardemomme by

Kardemommefesten

I røverhuset

Ved tante Sofies hus

I røverhuset

Torvet i Kardemomme by

Tobias' syttifemårsdag

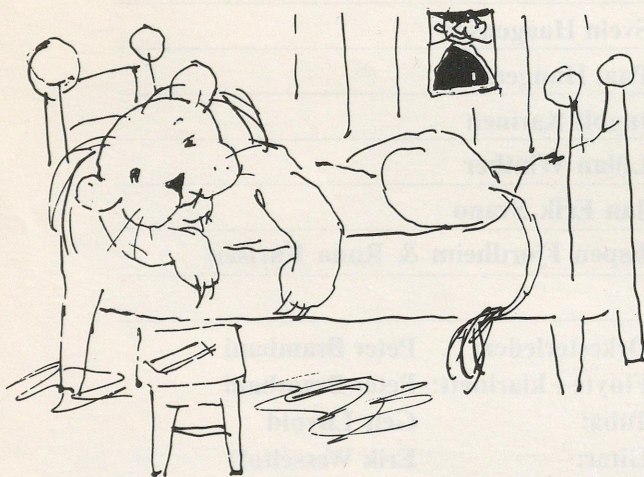
Bakerbutikken

Ved politistasjonen

I fengselet

Torvet i Kardemomme by

Pause etter syvende bilde

Det beste løver vet er
lys melkesjokolade

Men det må være

Det mener løven
og det mener alle.

SJOKOLADE SKAPER GLEDE

VELKOMMEN TIL KARDEMOMME BY

Kardemomme er en ganske liten by, og den ligger så langt borte at det er nesten ingen som vet om den. Det er visst bare du og jeg og så noen til.

Men nå er vi her, og Kardemomme byorkester spiller sin Kardemommemarsj og ønsker oss alle velkommen. Og Kardemomme byorkester det er kjøpmann Berg med horn, barberer Sørensen med sin klarinett, svømme- og musikk-lærer Andersen med fløyte og trommeslager Hagerup med tromme.

Oppe i tårnhuset sitt står gamle Tobias med det lange skjegget og passer på været i Kardemomme by. Til det har han en lang kikkert, og idet orkesteret vandrer over torvet på denne dag, roper han oppe fra tårnhuset sitt: «Hallo, hallo, værmelding for i ettermiddag: Deilig sommervær!» Og da blir alle i byen glade.

I byen bor pøsemakeren og bakeren og trikkefører Syversen og Silius og Tommy og Remo og frøken Sofie og vesle Kamomilla og mange flere.

Og her bor først og fremst politimester Bastian som aldri har lyst til å arrestere noen. Når han går sin lille tur gjennom byen hilser han vennlig til store og små og passer på at alle har det godt.

POLITIMESTER BASTIANS VISE

Jeg er politimester Bastian
og er en vennlig mann,
for det syns jeg man skal være
hvis man kan.
Og jeg går omkring og passer på
at alle har det bra.
For det synes jeg at alle skulle ha.

Jeg har laget en Kardemommelov
som er for byen vår,
og i denne Kardemomme loven står:
Man skal ikke plage andre,
man skal være grei og snill.
Og for øvrig kan man gjøre
hva man vil.

Men borte i gaten møter politimester Bastian en mann som ikke er så blid akkurat i dag. Det er pøsemakeren. Røverne har vært i butikken hans i natt og røvet både oksestek og skinke og biffer og pølser.

«Det var sørgelig,» sier politimester Bastian.

«Røverne må arresteres – straks!» sier pøsemakeren. Og han er veldig sint.

«Hør her, kjære pøsemaker,» sier Bastian, «Har du noen gang arrestert folk som har en løve?»

«Nei – men jeg er **ikke** politimester,» svarer pøsemakeren.

«Jeg kommer heller ikke til å være politimester når løven har spist meg opp,» sier Bastian.

Og da blir pøsemakeren lei seg. «Om forlattelse, herr Bastian,» sier han, «det tenkte jeg ikke på».

Politimester Bastian har jo heller ikke tid til å tenke på røverne denne dagen, for denne dagen er selveste Kardemomme-dagen – med fest på torvet med byorkester og visesang og meget annet. Og Bastian har meget å tenke på.

Alle i byen skal på den store Kardemomme-festen. Forresten ikke alle. Vesle Kamomilla

skal ikke dit. Hun får ikke lov av tante Sofie. Men hennes gode venn Tommy går til gamle Tobias i tårnet for å få hjelp, og han vet råd: Han inviterer tante Sofie til å bli med på festen, og når tante Sofie blir med på festen, så kan ikke Kamomilla være alene hjemme, og så kommer Kamomilla dit også.

Snart er festen på torvet i gang. Og når byorkesteret spiller opp med Kardemomme-sangen, er vi alle med og synger:

KARDEMOMMESANGEN

Her i Kardemomme er det veldig godt å bo.
Alle har det deilig for her tar vi det med ro.
Baker'n baker kaker, og skomaker'n lager sko,
og alle spiser middag klokka to.

Ja, Kardemomme hvor vi bor,
det er der beste by på jord.
Og politimester Bastian
er verdens allerbeste mann.
Og vi har trommer og trompeter
hvis du trenger til en dans,
og Kardemomme byorkester
spiller nesten uten stans.
Hurra hurra for byen vår,
her vil vi bo i hundre år.

Neste nummer i forestillingen er gamle Tobias som synger sin vise om været. Kardemomme barneballett danser en ekte Kardemomme-tarantella, og den talende kamel viser at den også kan synge.

Politimester Bastian ber også frøken Sofie om å synge en vise, men hun rister på hodet.

«Jeg kan bare en vise, og den passer ikke her,» sier hun.

«Jo, her passer alle viser,» sier Bastian.

«Det ville være meget hyggelig,» sier gamle Tobias.

«Vel vel, så synger jeg. Sangen passer ikke her, men det blir verst for dere,» sier Sofie og synger sin sinte vise. Og politimester Bastian blir nok litt forskrekket når han får høre visen.

Så er det barberer Sørensens tur, og han og pølsemakeren og trikkefører Syversen synger selveste sjørørvisa, og da er vi alle med og synger «hei fadderi fadderullan dei». Etter det er forestillingen på torvet slutt, men festen fortsetter i byparken.

Men borte bak et tre har røverne Kasper og Jesper og Jonatan stått gjemt og hørt det hele. Nå oppdager de at trikken står der på torvet – helt alene. «Vi – røver – trikken,» sier Jesper. «Å ja, gutter, det gjør vi! Kom her!» sier Jonatan.

«Tror dere vi får den til å gå da?» spør Kasper.

«Å ja da,» sier Jesper, «vi bare sveiver litt her, og ringer litt der, så går den.»

Og dermed røver røverne trikken. Den går ikke lenger enn til byporten, men inne i trikken har røverne funnet en hel kasse med kaker. «Den tar vi med oss hjem til røverhuset,» sier Jonatan. Og så drar de glade hjemover.

Ved byporten finner trikkefører Syversen og politimester Bastian og barberer Sørensen trikken igjen, og kan kjøre tilbake til torvet. «Trikken vår er funnet igjen!» roper Syversen. «Hurra!» roper alle på torvet. «Og så fortsetter Kardemommefesten!» sier politimester Bastian.

I RØVERHUSET

I et høyt og rart gammelt hus utenfor Karde-momme by bor Kasper og Jesper og Jonatan. Kasper er den eldste, Jesper er den pe-neste, og Jonatan er mest glad i mat. Røvere er de alle tre, men ikke så ille som mange andre røvere, og de holder seg mest hjemme i huset sitt. Og der er alt et eneste rot. Ingen av dem liker å vaske opp, og ingen av dem gjør det heller. Og der går de og rusler rundt og småtretter hele dagen.

Men så en dag sier Kasper: «Jeg skal si dere hva vi burde ha. Vi burde ha et damemenneske i huset.» «Å ja,» sier Jonatan, «en riktig husholder-ske.» «Som kunne holde orden,» sier Jesper. «Og som kan lage god mat til oss,» sier Jonatan.

«Jeg tror jeg veit om en,» sier Kasper, «vi røver frøken Sofie for hun skal være så utrolig flink.» «Men hun er visst veldig sint,» sier Jonatan. «Sint!» sier Kasper, «vi tre store røvere er vel ikke redde for et damemenneske.» «Det er en annen ting som jeg kom til å tenke på,» sier Jesper, «**hvordan** skal vi klare å røve henne?» «Det blir lett nok,» sier Kasper. «Vi lister oss inn til byen og inn i huset hvor hun bor, og så røver vi henne mens hun sover.»

Og dermed drar de tre røverne avsted for å røve frøken tante Sofie.

RØVERNES VISE

Vi lister oss så stilt på tå
når vi skal ut og røve
Et dame-menneske skal vi få,
for det kan vi behøve.
Og hun skal holde alt i stand
og lage mat til alle mann.
Ja nå skal vi få det så godt det går an
både Kasper og Jesper og Jonatan.

Og hun skal passe løven vår
og ordne våre saker.
Og hun skal koke fårrikål
og hun skal bake kaker.
Og pusse sko for alle mann
og hogge ved og bære vann.
For nå skal vi gjøre så lite vi kan –
både Kasper og Jesper og Jonatan.

«Ja det skal vi det.»

Og røverne var heldige, for frøken Sofie sov i en hengekøye, og så hektet de bare hengekøya av

krokene og bar henne mellom seg hele veien hjem til røverhuset. Og frøken Sofie sov hele veien.

Men alt blir nok helt annerledes enn røverne hadde tenkt seg. Da frøken Sofie våkner neste morgen, ser hun seg forundret rundt i røverhuset. «Her var det da forferdelig **rotete!**» sier hun. «Hvem er det som bor i dette rotete huset?» «Det er vi, det,» sier Kasper. «Jasså, er det dere. Jeg kunne tenke meg det. Det ser ut som et grisehus her,» sier hun, og kommanderer røverne til å rydde og hogge ved og vaske opp – og til og med vaske seg. «Dere kan ikke sitte ved bordet slik som dere ser ut!»

Røverne protesterer så godt de kan, men tør ikke annet enn å gjøre som frøken Sofie sier. De forsøker å skremme løven på henne, men Sofie bare vifter løven bort. «Gå vekk kattedyr!» sier hun.

Kasper prøver å overtale Sofie til å dra hjem igjen, men det vil hun ikke. Selv da politimester Bastian og bakeren og pøsemakeren kommer for å befri henne, vil hun ikke bli med tilbake.

«Men vi må i alle fall arrestere røverne og ta dem med oss,» sier Bastian.

«Det behøves ikke,» svarer Sofie. «Jeg skal nok få skikk på røverne herr politimester, jeg skal sette dem til å spa i jorda og dyrke grønnsaker og kardemommefrø og bli skikkelig mennesker.»

Denne samtalen har røverne lyttet til, og de er forskrekket. «Hun ville ikke hjem,» sier Kasper.

«Hørte dere hva hun sa: Jeg skal sette dem til å spa i jorda og dyrke grønnsaker og kardemommefrø.» «Vi hadde det mye bedre da hun ikke var her,» sier Jesper. Da er det Jonatan får en god idé. «Jo,» sier han, «i natt når frøken Sofie er sovnet, så hekter vi hengekøya av krokene og røver henne tilbake til der vi røvet henne fra!» «Det var en veldig fin plan,» sier Kasper.

Om natten, da alt er stille i huset, og frøken Sofie sover, lister de seg inn på kjøkkenet, hekter hengekøya av krokene og bærer Sofie ut av røverhuset og hjem til huset hvor de hadde røvet henne fra.

RØVERNE DRAR TIL BYEN FOR Å RØVE

Så var røverne alene igjen i røverhuset. Men mat måtte de ha, både de og løven. Og en dag vesle Tommy er ute på ridetur med eslet sitt langt utenfor byen, får han se et høyt rart hus. Han lister seg bort og titter inn av et møkkete vindu. Der ser han de tre røverne, og hører at de planlegger å dra til byen om natten for å røve brødmat og kjøttmat. Tommy skynder seg hjem og forteller sin far, kjøpmann Berg og bakeren og pølse-makeren hva han har sett og hørt.

«Nå skal vi endelig fange røverne,» sier pølse-makeren. «Vi gjemmer oss her ved bakerbutikken, og så fanger vi alle tre.»

Bakeren er litt engstelig. «Ville det ikke være best å ha med politimester Bastian?»

«Det behøves ikke, vi er tre mann, og det er tre røvere, det blir akkurat en røver på hver av oss. Og du, kjøpmann Berg, du fanger den største, jeg fanger den mellomste, og du, baker, du fanger den minste».

«Javel,» sier kjøpmann Berg.

«Javel,» sier bakeren.

«Og du, Tommy, du må gå hjem.»

«Jamen det var meg som oppdaget dem,» sier Tommy.

«Det er det samme det, Tommy, «du må gå hjem, for dette kan bli farlig.»

«Det er veldig urettferdig,» sier Tommy, men han setter seg på eslet og rir hjem, mens de tre andre gjemmer seg og venter på at røverne skal komme.

Alt dette med pølse-makeren og bakeren og kjøpmann Berg, visste de tre røverne ingen ting om. Og da det blir natten lister de seg glade avsted til bakerbutikken for å røve. De lister seg inn i butikken, og fyller sekkene sine med brød og loff og vørtekaker. «Og her er pepperkaker!» roper Jonatan lykkelig. Da er det plutselig noen som tenner lyset, og så blir de fanget alle tre.

«Dette var sørgelig,» sier Jonatan, «nå som vi kunne ha det så godt.»

De blir bundet sammen i et langt tau, med pølse-makeren foran og kjøpmann Berg bak. Og så går de alle i lang rekke over torvet og frem til politistasjonen. Bakeren banker på døren og vekker politimester Bastian. Han blir meget overrasket.

«Vi har fanget de tre røverne,» sier bakeren.
«Jamen – jamen jeg syns det er fem av dem,» sier Bastian forundret.

«Det er bare tre, herr Bastian, de to andre er pølsemakeren og kjøpmann Berg.

«Javisst, nå ser jeg det,» sier Bastian og henter forhørsprotokollen.

«Dere er altstå de tre røverne,» spør han.

«Ja,» sier Kasper og Jesper og Jonatan.

«Det må jeg skrive ned,» sier Bastian og skriver det i forhørsprotokollen. «Og hva galt har dere gjort i natt?» spør han.

«Si det du,» sier Jonatan til Kasper. Og Kasper sier: «Vi – vi var bare ute og gikk en liten aftentur – og så var det så kaldt – og så frøs vi så veldig på fingrene – og så – så tenkte vi at bakeren kanskje nettopp hadde bakt brød – og da er det sikkert godt og varmt i bakerbutikken, tenkte vi. Og så ville vi bare gå inn og varme oss litt.»

«Tja,» sier Bastian, «det høres jo ikke så urimelig ut.»

«Ja men det som han sier er ikke sant,» sier bakeren. «De tre røverne kom til butikken min for å røve, og han store der hadde alt puttet både grovbrød, to vørterkaker og tre loffer i sekken sin.»

«Så har dere altså vært hos bakeren og røvet brød?» sier Bastian.

«Ja, så har vi vel det da,» sier Kasper.

«Det var denne gangen,» sier Bastian, men dere har vært her i byen mange ganger før og røvet – derfor må jeg arrestere dere i lovens navn – det blir fengsel i førtiåtte dager.»

«Det var lenge,» sier Kasper.

«Ja men dere skal få et hyggelig rom.»

«Er det varmt der?» spør Jesper.

«Godt og varmt,» sier Bastian.

«Får vi mat der også?» spør Jonatan.

«Det skal dere få – tre ganger om dagen.»

«Da gjør det ikke så mye,» sier Jonatan.

Så sier røverne adjø til pølsemakeren og bakeren og kjøpmann Berg, og følger med politimester Bastian inn i arresten.

«Det er litt rotete der akkurat nå,» sier Bastian, for det har ikke bodd noen der på riktig lenge.»

Det var pent og hyggelig i fengslet, med senger og bord og stoler. Og tidlig neste morgen kommer fru Bastian inn med kaffe og morgenmat. Og det smaker godt etter nattens strabaser. Litt senere kommer også politimester Bastian inn, morgenblid og vennlig.

THORBJØRN EGNERS PRISBELØNTE
GRAMMOFONPLATER OG KASSETTER:

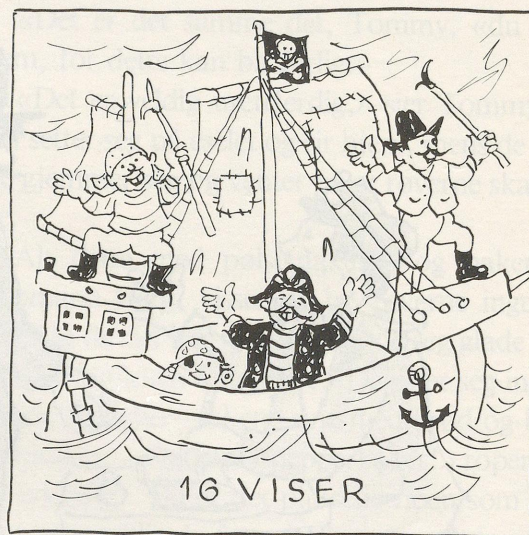
«Folk og røvere i
Kardemomme by»
Spellemannsprisen 1977

«Dyrene i Hakke-
bakkeskogen»
Platinaplate 1982

«Karius og Baktus»
Gullplate 1985

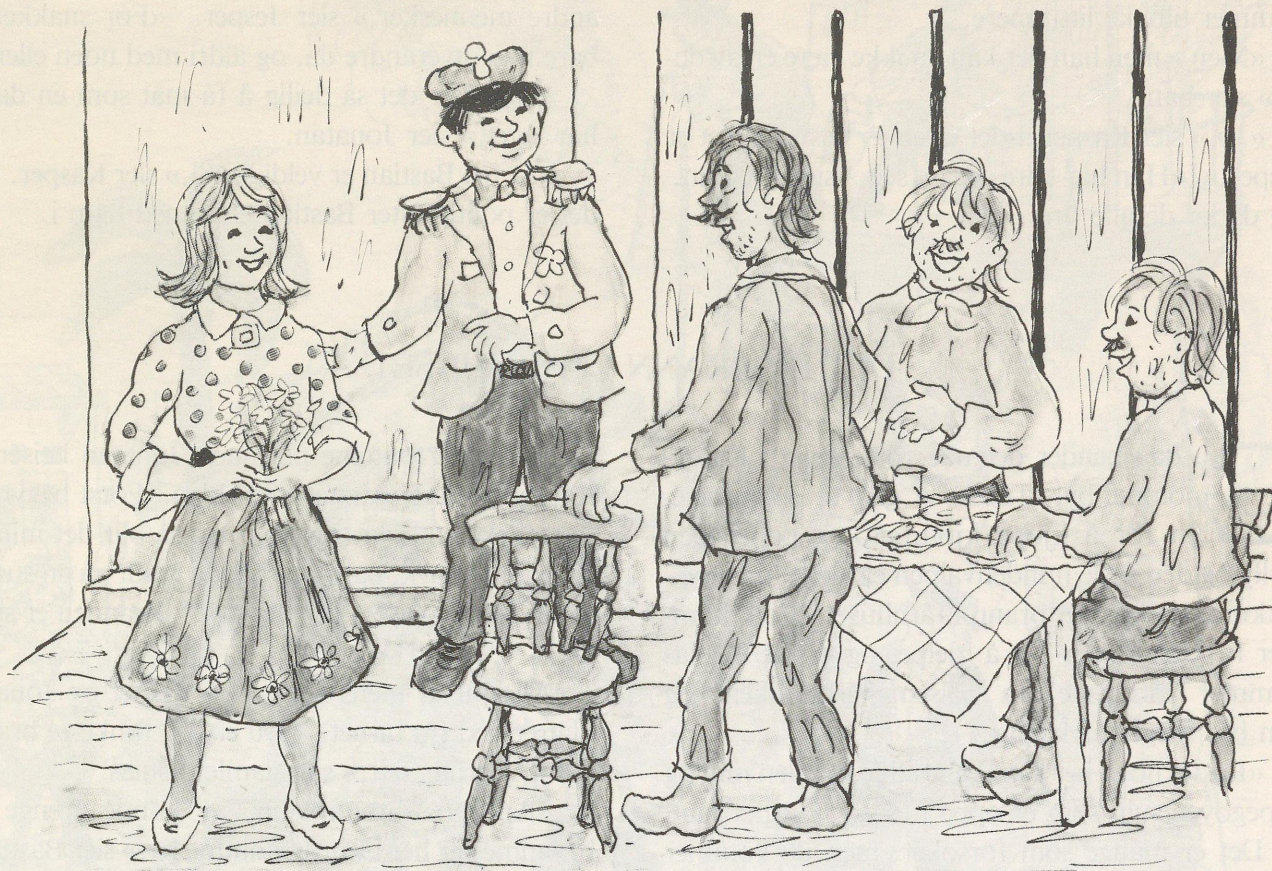

«De beste Egner-viser»
Spellemannsprisen 1982

FÅES KJØPT HOS ALLE MUSIKKHANDLERE

music

music

«Nå røvere, har dere sovet godt?»

«Vi har sovet veldig godt,» sier Kasper og Jesper og Jonatan. «Det er gode senger,» sier Kasper. «Det er gode stoler også,» sier Jesper. «Og så har vi fått deilig morgenmat,» sier Jonatan.

Akkurat da kommer fru Bastian inn med pene blomster i et blomsterglass. «Nei se her,» sier Bastian, «her kommer det blomster til dere!»

«Det er bare noen prestekraver og litt småblomster,» sier fru Bastian. «Vi må jo prøve å gjøre det litt hyggelig her. Smakte maten godt?»

Alle tre reiser seg fra bordet og bukker. «Det smakte veldig godt,» sier de. «Tusen takk for maten, fru Bastian.»

«Velbekomme. Og nå kanskje dere vil hjelpe meg litt og re opp sengene, mens jeg rydder av bordet.»

«Det skal vi gjøre med største glede,» sier Kasper og Jesper og Jonatan. «Og bare si fra til oss,

fru Bastian, hvis det er noe vi kan hjelpe til med,» sier Kasper. «Vi gjør det så gjerne,» sier Jonatan.

Jo, røverne likte seg godt i fengslet, og da politimester Bastian hadde skaffet vaskefat og skrubbe og såpe, får de til og med lyst til å vaske seg litt. De heller vann i vaskefatet – og snart er alle tre igang med vaskingen.

RØVERNES VASKEVISE

Å vaske seg det er slettes ikke godt,
børsten er bustet og vannet er så vått.
Nei skrubbe og børste og såpevann
er ikke noe for en røvermann.

Men – herr og fru Bastian er noe for seg selv,
derfor så vasker vi oss allikevel
For vi vil være så pene vi kan
her i huset hos herr Bastian.

Etter at de har vasket seg og gredd seg litt, er de blitt så pene at de er nesten ikke til å kjenne igjen. Det gjør ikke politimester Bastian heller da han kommer tilbake litt senere.

«Men – men han der kan da ikke være en av dere,» sier han.

«Jo,» sier Kasper, «det er en av oss» for det er Jesper.» «Han har bare vasket seg,» sier Jonatan. Og da ler de alle fire.

«Ja vi har det veldig godt her hos dere, politimester,» sier Kasper.

«Og så er det så hyggelig å kunne snakke med andre mennesker,» sier Jesper. «Før snakket vi bare med hverandre da, og aldri med noen ellers.»

«Og så er det så deilig å få mat som en dame har laget,» sier Jonatan.

«Ja fru Bastian er veldig snill,» sier Kasper. Og det er politimester Bastian enig med ham i.

DET ER BRANN I TÅRNHUSET

En dag hender det noe forferdelig i Kardemomme by. Tobias er gått til pølsemakeren for å kjøpe kjøttmat, og papegøyen Polly og den vesle hundehvalpen er alene hjemme. Akkurat da blir det brann i tårnhuset. Folk kommer fra alle kanter for å hjelpe, og gamle Tobias kommer springede fra pølsemakerbutikken, og han blir meget ulykkelig.

«Er det noen her som kan redde hunden min og papegøyen min som er oppe i tårnet!» roper han.

Det er mange som forsøker, men de kommer ikke opp for trappen brenner.

«Dere skulle sende bud etter de tre røverne!» roper Sofie. «De kan sikkert redde hunder og papegøyen.»

«Ja, de er vel vant til å klatre utenpå hus,» sier bakeren.

Bastian løper av sted til arresten, låser opp døren og roper inn til røverne: «Kasper, Jesper og Jonatan – skynd dere ut, fort fort! Det brenner i tårnhuset, og dere må hjelpe.»

«Stol på oss, herr Bastian, vi skal gjøre så godt vi kan.»

Og røverne skynder seg over torvet, klatrer opp utenpå huset, kommer seg inn i røyken, og kommer ut igjen med hunden og buret med papegøyen, og heiser det ned fra tårnet. Og Tobias blir så glad.

«Nå må dere komme ned ellers brenner dere inne!» roper Bastian opp til røverne.

«Vi har ikke tid. Vi må slukke brannen først,» sier Kasper. «Send opp bøtter med vann!»

Og nå er alle med og hjelper til. De henter bøtter med vann, og bøttene går fra mann til mann.

Jesper hekter bøttene på tauet, Jonatan heiser og Kasper tømmer vannet over ilden. Først begynner det å ryke enda kraftigere, men så blir det mindre og mindre røyk, og da de hadde holdt på en stund, roper Kasper ned: «Det er nok! Brannen er slukket!»

Alle jubler mens Kasper og Jesper og Jonatan klatrer ned fra tårnet. «Du er den flinkeste brannmann jeg har sett,» sier gamle Tobias.

«Apropos brannmann, vi kunne trenge en brannmester her i Kardemomme by,» sier Bastian. Og da roper alle: «Vi vil ha Kasper til brannmester!»

«Kunne du ha lyst til det?» spør Bastian.

«Det har jeg alltid hatt lyst til å bli,» svarer Kasper.

«Da er saken i orden,» sier Bastian. «Fra idag er Kasper brannmester i Kardemomme by.»

«Vi får vel gå inn i arresten igjen, vi da,» sier Jesper og Jonatan.

«Dere kan gå hvor dere vil, dere er ikke arrestert lenger. Dere er fri.»

«Kan vi gå bortover gaten akkurat som andre mennesker?» spør Jesper.

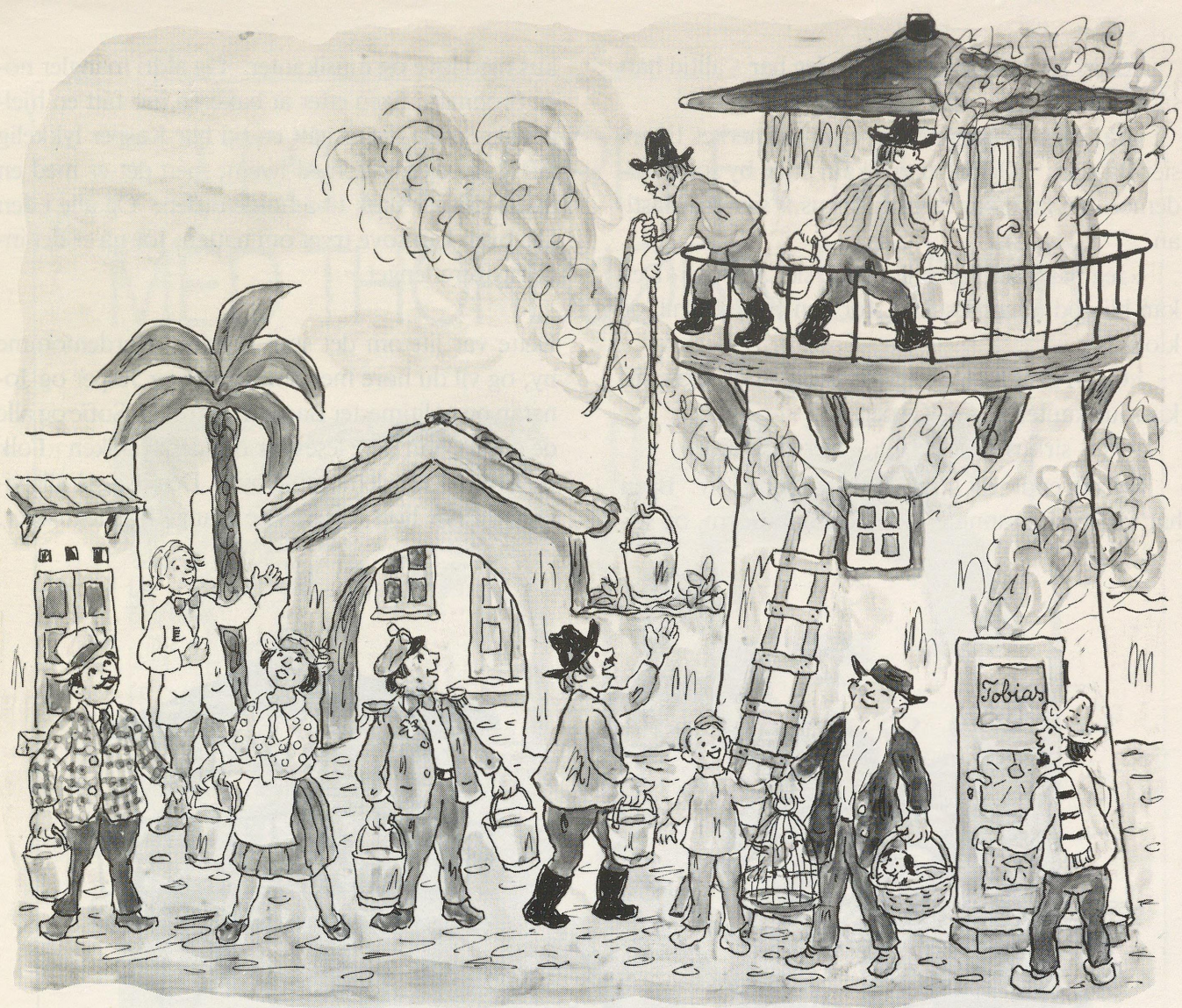
«Akkurat som andre folk,» sier Bastian.

«Det må vi prøve,» sier Jonatan. «Kom så spaserer vi litt.»

De tar seg alle tre en liten tur rundt på torvet. De hilser på alle de møter. «God dag, god dag,» sier de. Og alle hilser vennlig tilbake.

«Dette er ganske rart,» sier Kasper.

«Ja sånn er det å være alminnelig menneske,» sier Jonatan.

De møter også frøken Sofie og vesle Kamomilla. Da blir Jesper og Jonatan litt engstelige. Men Kasper hilser høflig: «God dag, frøken Sofie. Og så må De unnskyldte at vi røvet Dem den gangen.»

«Jasså, jaja. Jeg likte dere forresten godt,» sier Sofie. «Og dere var ordentlig tapre i dag.»

Mens de prater videre med Sofie og vesle Kamomilla, kommer bakeren bort og hilser på dem. «Det er vel ikke en av dere som har lyst til å bli baker hos meg,» sier han.

«Det måtte være Jonatan,» sier Kasper, «for han er så utrolig glad i kaker.»

«Skal jeg, Jonatan bli baker?»

«Hvis du har lyst,» sier bakeren.

«Det har jeg alltid hatt lyst til bestandig,» sier Jonatan.

«Du skal få god lønn og du kan spise så mye kaker du vil.» sier bakeren.

«Herr baker! Kan jeg få begynne med en gang?»

«Det kan du godt.»

«Dette må vi bort og fortelle til politimester Bastian og fru Bastian,» sier Jonatan, «det vil de komme til å like godt.» Og det gjør de. «Det var virkelig en god nyhet,» sier Bastian og fru Bastian.

Men Jesper føler seg litt usikker på fremtiden. «Nå er Kasper blitt brannmester, og Jonatan er blitt baker, men hva skal det bli til med meg?»

«Hva har du mest lyst til å bli da?» spør Bastian.

«Nei det tør jeg ikke si,» sier Jesper.

«Bare si det,» sier fru Bastian. «Kanskje det kan bli en orden på det.»

Jesper ser beskjedent ned: «Jeg har – alltid hatt så lyst til – å bli – sirkusdirektør.»

«Ja, men sirkusdirektør er en utmerket ting,» sier Bastian. «Og det er en skam at en by som Kardemomme ikke har et godt sirkus,» sier fru Bastian.

«Jeg har jo en løve allerede,» sier Jesper. «Den kan bli god å ha på sirkus, for den er både snill og klok.»

«Og vi skal hjelpe deg om kvelden og være sirkusmusikanter,» sier Kasper.

«Ja – sirkus skal det bli,» sier Bastian.

Og slik endte alt godt i Kardemomme by. Byen har fått egen brannmester med fin uniform, og sir-

kus med løve og musikanter. Og aldri mangler noen brødmat i byen etter at bakeren har fått en hjelpebaker. Da det er gått en tid blir Kasper lykkelig gift. Jeg sier ikke med hvem, men det er med en dame som er flink til å holde orden. Og alle i den lille byen kan sove trygt om natten, for nå er det ingen røvere lenger.

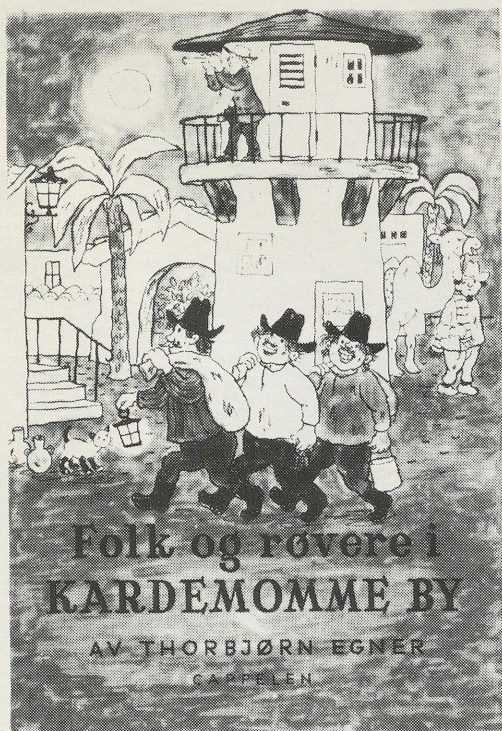
Dette var litt om det som hendte i Kardemomme by, og vil du høre mer om Kasper og Jesper og Jonatan og politimester Bastian og frøken Sofie og alle de andre, kan dere lese mer om dem i boken «Folk og røvere i Kardemomme by.» Der er også alle visene du har hørt, og mange mange fine tegninger.

Tekst og tegninger: Thorbjørn Egner.

Programproduksjon: Scenario a/s

LES OG OPPLEV MER MED THORBJØRN EGNER

FOLK OG RØVERE I KARDEMOMME BY

Om livet i Kardemomme by, der vi treffer politimester Bastian, tante Sofie, de tre røverne Kasper, Jesper og Jonatan – og en lang rekke andre fornøylige skikkelser!

Kr. 76,-

TOMMY OG ELEFANTEN

Tommy redder en rik mann fra å drukne, og får som belønning en levende elefant. Da begynner moroa!

Kr. 65,-

OLE JAKOP PÅ BYTUR

Historien om en liten and som en vakker dag drar til byen, for han har hørt at det er så mye bedre der enn på landet.

Kr. 72,-

JUMBO SOM DRO UT I VERDEN

I bilder og vers fortelles om en liten leke-elefant og hans mange opplevelser på sin ferd ut i verden.

Kr. 72,-

TELLE-BOKA

Her kan barna være med på å telle folk og dyr, legge til og trekke fra – alt på rim.

Kr. 72,-

DA PER VAR KU

Per har vært på landet hele sommeren. Siste natten han sover i den gamle koselige sengen på gården, drømmer han at han er en ku...

Kr. 72,-

MUSIKANTENE KOMMER TIL BYEN

En spøkefull «musikant-roman» med både gamle og nye viser.

Kr. 72,-

KARIUS OG BAKTUS

Historien om de to små tanntrollene som huserte så skrekkelig i munnen til Jens – han som ikke ville børste tennene!

Nynorsk, samisk og bokmål-utgave.

Kr. 55,-

CAPPELEN

